

3,83

518 4
1768,1.

DISSERTATIO IURIDICA IN AVGVRALIS
DE
PROTUTORIS OBLIGATIONE
EX IURE ROMANO
PER STATVTA HAMBVRGENSIA
NVNQVM ABROGATA

QVAM
RECTORE ACADEMIAE MAGNIFICENTISSIMO
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO
DOMINO
F R I D E R I C O II.

HASSIAE LANDGRAVIO PRINCIPE HERSFELDIAE COMITE
CATIMELIBOCI DECIAE ZIEGENHAINAE NIDDAE
SCHAVENBVRGI HANOVIAE
AC RELIQA

PRAESIDE
IOANNE NICOLAO MOECKERT

PHILOSOPHIAE ET IURIVM DOCTORE EORVMQVE ET MORALIVM
PROFESSORE PVBL. ORD. H. T. FACULTATIS IURIDICAE
DECANO

DIE IIII IULII cib CC LXVIII

PRO
CAPESSENDA IN UTROQVE IURE LICENTIA

PVLICE PROPVGNDAM SCRIPSIT

AVGVSTVS FRIDERICVS LODDE

SERENISS. AC REVERENDISS. EPISCOPI LVBECKENS CANCELLARIAE ADSESSOR
ET IN CVRIA HAMBVRGENSI ADVOCATVS.

RINTELII
STANNO I. G. ENAX, ACADEMIAE A TYPIS.

HAMBVRGENSIVM
REIPUBLICAE ELABORATISSIMAE
MAGNIFICIS DOMINIS
DOMINIS
CONSVLIBVS
NEC NON
OMNI CONSESSVI
GRAVISSIMO
PATRVM
CON- ET ADSCRIPTORVM
ILLVSTRIVM CONSULTISSIMORVM
VERE SAPIENTVM
ET AMPLISSIMORVM

AVITAE
RELIGIONIS IVSTITIAE LIBERTATIS
CAETERORVMQVE IVRIVM
PATRIAE DVLCISSIONIS
ASSERTORIBVS ET DEFENSORIBVS
SPLENDIDISSIMIS VALIDISSIMIS
MVSARVM MELIORVM
STATORIBVS OPTIMIS
CLIENTIVM SVORVM
TVTORIBVS ET FAVTORIBVS
MAXIMIS
PUBLICVM HVNC MEDIOCROS INGENII PARTVM
PROLIXA ANIMI PIETATE
D. D. D.
AVGVSTVS FRIDERICVS LODDE.

DISSE^TAT^O IN AVGVRALIS
DE
PROTVTORIS OBLIGATIONE EX IVRE RO-
MANO PER STATVTA HAMBVRGENSIA
NVNQVAM ABROGATA.

§. I.

Varia quidem, quae dissertationi meae inservire possent, ex Statutis Hamburgensisibus legi argumenta; sed, acrioribus eadem relegendō oculis, vel ab alio jam ventilata certe comperi, vel justo saltē dubio subformidare potui: ne messi alienae plagiariam, (insons licet,) falceū immisſe arguerer. Tandem ad causam actione protutelae innixam vocatus, legum autorumque iplacita sic disquisivi: ut facile intellexerim hoc, quod coram isto, dissertationis rubrum vix ac ne vix quidem in cathedralm unquam delatum, publica tamen propugnatio-

gnatione pridem dignum fuisse. Et ne quid dissimulem, incidi in hanc quaestione, cum cuiusdam in foro defendere causam. Suadentibus rebus ita stantibus, quaestio praejudicialis erat excutienda, utrum, quae jure communi de protutore dicuntur, apud nos, applicari queant? Transibam in sententiam eorum, usum iuri Romani in foro Hamburgensi hac in re tuentium. Conabor igitur pro eo modulo, quem animi vires ferunt, et solita negotia mea non omnem sibi vindicant, protutoris obligationem ex jure Romano per Statuta Hamburgenia nunquam abrogatam, breviter strictimque pertractare.

§. II.

TUTORVM DIVISIO, ET OFFICIVM.

Nemini non constat, tutelam in defensione consistere impuberis, et tutorem esse eum, cui publicum *a)* tutelae munus committitur. Quia vero munus hoc ex testamento, per legem, vel a magistratu vel ex pacto deferri potest; varias in jure tutorum denominationes audimus: dum alii testamentarii, alii legitimi, alii dativi, alii pactitii *b)*, nuncupantur. Neque tutoris persona nudo conspicitur ornata nomine, onus ei imponitur, pro virili sustentandum: ut nempe principaliter *c)* pupillum, qui se per actatem tueri nequit, defendat, et secundario *d)* pupilli facultates et jura quaevis, quae una voce bona dicuntur, conservet, atque modo omni aucta exacto tutelae tempore restituat. Duplex hic tutelac finis obligationem necessario involvit, et postulat,

ut

ut tutor defensionis atque administrationis rationem red-
dat, e) nec non teneatur pupillo damnum, sive dolo
sive culpa datum, resarcire. Quae obligatio ne inanis
et illusoria foret, leges pupillo caverunt tacita f) bono-
rum omnium tutoris hypotheca, et illi adversus istum
actionem tutelae g) directam concesserunt. Non ta-
men nego, tutoribus quoque insignia jura cum actione
tutelae contraria esse permissa, sed, quum nostri jam
non sint instituti, haec consulto praetereo.

a) Princ. Instit. de excus. tut.

b) DAN. NETTELBLADT *Hällische Beiträge zu der juristischen
Gelehrten Historie*, Tom. I. num. IV. ubi de fatis doctri-
nae de paectitia tutela überrime agitur.

c) L. 1. ff. de tutel. Et in subsidium vocanda L. 12. ff. de
testament. tutel.

d) L. 12. ff. §. 3. et 4. de administ. et peric. tut.

e) L. 1. et tot. tit. ff. de tutel. et rat. diffrah.

f) L. unica C. de rei ux. aet.

g) Ante cit. tit. ff. de tutel. et rat. diffrah.

§. III.

PROTVTORIS NOTIO.

Protutorem leges Romanae dicunt, qui pro tute
munus tutelae privato ausu gerit. Protutor ergo ex re-
gula verus tutor non est; ea tamen, quae tutoris sunt,
agit, id est: sua sponte pupillum defendit, hujusque
bona, vel omnia, vel quaedam, administrat. a) Id-
que, testante jure Romano, duobus fieri modis potest:

sive

five se putet tutorem, five sciat non esse, fingit tamen esse. Utroque casu protutor merito a nobis dicitur, quia primo se credit, altero saltem se fingit verum esse tutorem. Imo qui, cum tutor revera sit, nescit, se testamento esse datum, gerere pro tutore quoque dicitur. b) Interdum protutor nomine quasi tutoris venit, alias enim hic illi opponitur. Quae de eo, qui pro tutori gerit, dicuntur; ad eum, qui pro curatore se gerit, si mutes ea, quae naturae curiae forsan repugnant, applicari possunt.

a) L. i. ff. de eo, qui pro tut.

b) L. 3. eod. tit. VLR. HVBERI praelection. jur. civil. P. II. lib. 27. tit. 5.

§. IV.

OBLIGATIO PROTUTORIS.

Etsi potestas ejus, qui pro tutori gerit, non sit eadem veri tutoris, adeoque alienatio ab eo, aut ejus auctoritate facta, non valeat, cum expressis verbis traditum legimus, non eandem hujus, quae tutoris, esse rerum pupilli administrationem, eumque apud Romanos, ante finitam quoque tutelam conveniri potuisse, ratione tamen obligationis & vinculi, quo pupillo obstrictus est, a vero tutori non differt. Evidem non omnes ICti eandem amplectuntur sententiam. Sunt enim, qui statuant, protutorem plane cum negotiorum gestore convenire, e quibus unum nominare liceat, b. i. g. SCHAVMBVRG, a) qui hac de re suam ita exprimit mentem: „Habetur ille, qui vice tutoris fungitur, negotiorum gestor,

quia

quia pupilli negotia gerit, alias, deficiente pupillo, ne nomine quidem a negotiorum gestore distinguitur l. i. §. 6. ff. de eo, qui pro tut. Indeque actio protutelae aduersus protutorem, cum ea, quae aduersus negotiorum gestorem instituitur, plane coincidit, uti ex l. i. §. 9. cod. tit. & comparatione inter utramque actionem instituta, per se patet. „ At mihi alia sedet opinio, rato, eum qui protutore agit, non solum subire onus negotiorum gestoris, sed quoque eodem nexu obligationis esse devinctum, quo tenetur tutor. Sive protutorem consideres ratione diligentiae, sive ratione hypothecae, qua ejus bona vinclata esse censentur, convenit cum tute. Diligentia enim, et fide, qua pupillum curare, ejusque bona administrare debet, protutor non est secundus tutori. Sine ulla restrictione POMPONIVS b) illius rei afferit testimonium: Qui pro tute, aiens, negotia gerit, eandem fidem et diligentiam praefat, quam tutor praefaret. Quamquam hac lege solum de diligentia et fide a tute in administrandis pupilli bonis sermo esse videatur, ad stipulor tamen iis, c) qui ratiocinationibus ex ea, protutoris bona quoque pupillo tacite esse oppignorata, contendunt. Poteritne eadem fides a protutore pupillo praestari, nisi simul eadem fiat securitas ratione conservandorum pupilli bonorum. Quae res, si alias leges d) in gratiam pupillorum latas animo intuear, mihi non videatur dubia. Inter omnes constat, rationem, cur tutoris bona pro pupillo oppignorata prohibeantur, non ex tute, sed ex securitate pupillo praestanda esse petendam. Illa sancta sunt in favorem pupillorum. Eadem ratio remanet, si quis pro tute se gerat. Cum enim

reipublicae interfit, ne pupilli culpa dolore tutorum suis
priventur bonis, sed potius ut ea non vulnerata conser-
ventur, fieri non potest, ut hac in re jure fortiore pro-
tutor fruatur, quam tutor verus.^{a)} Qui principalem tu-
toris honorem ambit, accessoriam quoque, et tutori
propriam obligationem, in se ultro recepisse censetur. e)

- a) In Iure digestorum part. II. lib. 27. tit. 5. §. 2. Cui prope-
modum iisdem verbis accedit CHRIST. THOMAS. in notis
ad singulos pandectar. titul. pag. 261.
- b) L. 4. pand. de eo, qui pro tutor.
- c) AVG. DE LEYSER meditat. ad pand. spec. 341. coroll. 10.
BRVNNEMANN. Commentar. in Cod. lib. 5. tit. 45. num. 4.
& 5. BEN. CARPZOV. part II. const. 24. def. 14. ANTON.
FABER ad Cod. lib. 8. tit. 7. def. 2. DAV. MEVIVS in jus
Lub. lib. 1. tit. 7. art. 4. num. 4. & 5. VLR. HVBERI prae-
lect. I. c. pag. 1258.
- d) L. unic. C. de rei uxori. action. L. 20. C. de administrat.
tutor.
- e) Arg. l. 19. §. 1. pand. de reb. autor. jud. possid.

§. V.

IVRA HAMBVRGENSIA CVM IVRE ROMANO RATIO-
NE TVTORIS MAXIME CONSPIRANT.

Si jam ipsa Statuta Hamburgensia inspicio, parum
illa a juris communis legibus differre adverto. Vnum,
alia ut non citata sinam plurima, hic apponere liceat: a)
- - Und sol demnach zuforderst derselbe, ehe ihm die Vor-
mundschaft anbefohlen wird, einen leiblichen Eyd zu Gott
schwe-

II

schweren, daß er alles und jedes, so seinen Pflegkindern nützlich und gut ist, thun und handeln, was unnütz und schädlich vermeiden, unterlassen und verbüten, deren Person und Güter zu ihren Nutzen und guten Glauben verwahren, vertreten, vorsehen, von allen und jeden ihren Haab und Gütern, so denselben zuständig seyn, ein Inventarium fürderlichst aufrichten lassen, ihrer administration und Handlung zu gewöhnlicher und rechter Zeit Rechnung thun, mit vollkommener Ueberlieferung, alles desjenigen, so solcher Tutel und Vormundschaft halben zu seinen Händen kommen, und den unmündigen Kindern zuständig, auch dessen was er denselben schuldig blieben, und sonst alles thun wolle, das einem getreuen Vormund zugebüret, alles bey Verpfändung seiner Haab und Güter. Hinc tutorem idem onus defensionis et administrationis manet, eadem remanet obligatio et actio inde nascitura, idque sub hypotheca omnium bonorum expressa, b) quia in juramenti formula expresse constituta.

a) Statut. Hamburg, de anno 1603, P. 3. t. 6. art. 13.

b) Ita in annot. ad hunc. art. NIC. FECHT. I. V. L. et urbis Senator adjecit: ergo expressa;

§. VI.

IN QVIBVSDAM DIFFERVNT.

Fateor tamen, praeter hypothecam expressam, circa solemnitates magnam adhuc adstrui differentiam. Fieri enim jure Romano potest, ut quis sit tutor, quin a) a magistratu confirmetur. Iure vero Hamburgensi promiscue nemini tutelae munus exercere indulgetur, nisi

a) judice; praestito prius jurisjurandi sacramento, confirmatus et tutorum albo insertus, veniam administrationis obtinuerit. b) Ferner sol kein Vormund, Vorsorger oder Verwalter, er sey gleich in einem Testament, oder sonst vorerzehrter Gestalt, verordnet, sich einiger Administration und Verwaltung unterfangen, ebe und zuvor ihm dieselbe von uns als der Obrigkeit decerniret und anbefohlen, auch darauf sein Nahme in das Vormünder-Buch verzeichnet worden. Haec conformiter der Policey-Ordnung zu Franckfurt. c)

a) Princ. L. 1. ff. de legit. tut. Cf. Magnif. Acad. ProRect. 1. N. FVNCCII eleg. comment. in leg. XII. tab. p.224. sq. p.248.

b) Initium cit. art. Statutt. Hamburg.

c) De anno 1577. t. 32.

§. VII.

STATVTA HAMBVRGENSIA PROTUTORIS DOCTRINAM AGNOSCVNT.

Nunc queritur: quid juris nostri sit in prototoribus? Quaeſtionem hanc; nam in ea totus diſſertationis cardo vertitur, curatius eſſe perpendendam, et non uno eoque levi reſponſo absolvendam automo. Vel quaefatio iſtituitur de ſolemnitatibus jure communi non neceſſariis, quas tamen Statuta Hamburgensia a tutoribus veris volunt obſervari; vel de obligatione, ad quam verus etiam tutor utroque tenetur jure? Iam ad membrum primum repondeo: Solemnitates Hamburgeneses ad prototorem non pertinent; imo ipsa prototoris idea evanesceret, hae ſi adhiberentur. Non prototor, ſed verus

verus tutor est, quisquis tutorio solemni munitur. Ad alterum repono: eam hic loci adhuc perlevere obli-gationem, quae Romae cœpit, et jure Romano injuncta legitur; nisi statutis nostris, contrarium volentibus, forsitan sit abrogata. Verum ne uno quidem apice illa protutoribus est remissa; ergo consecutarium manet, e- andem obligationem in protutoribus, si qui se obtruse-rint, hucusque perdurare. Neque erubescimus, dum sic loquimur: cum lege, et quidem cum lege ultima statutorum nostrorum sic loquimur. a) Da auch künfti-ger Zeit, in dieser guten Stadt sich Fälle zutragen würden, welche in diesem vorgesetzten Stadt-Rechte nicht specificirt, oder davon disponirt und Verordnung gehabt: so sollen die-selben nach gemeinen beschriebenen Kayserlichen Rech-ten und denen im heiligen Römischen Reich publicirten Con-stitutionen erörtert werden. Inde sole meridiano elucet elarius: quod protutores nostros eadem vinciat obli-gatio, quae Romanos. Adducta et minime fucata pa-triae legis verba, sic ut sentiam, persuadent.

a) Verba initialia Statutorum Hamburgenium epilogi.

§. VIII.

NEC CONSVETVDO EI CONTRARIA CONSTAT.

Ne ipse adhibito epilogi frustro dissertationi meae vanum fucum illinivisse, et clanculum servato eo, quod supereft, lectori corticem pro nuce obtrusisse videar; ab hac imputatione quoque me exculpatum ibo, licet nova impugnantibus arma me porrecturum sentiam. De

De consuetudinibus citatus epilogus porro loquitur, et, quod vim acuit, has consuetudines, si laudabili et juri congruo modo sunt introduetiae, legibus communibus derogare, et cum ipsis Statutis urbis parem habere vigorem afferit. Verum enimvero ejusmodi consuetudines alleganti non solum regulis communibus, at etiam patriis placitis convenienter, arduum onus probandi incubit. En me rem omnem e vero propofuisse: a) Ideoch da sich jemand auf eine redliche in dieser Stadt wohl bergebrachte Gewohnheit, (die durch dieses Stadt-Recht und beliebte Recesse nicht aufgehoben, oder derselben zuwider, Verordnung geschehen wäre) gründen würde, sol der Parthey solche angezogene Gewohnheit zu beweisen zugelassen seyn, wie wir denn Kraft dieses solche alte redliche Gewohnheiten confirmiren, und bestätigen, und biemit verordnen, daß solche vorgedachte erwiesene ehrbare Gewohnheiten diesem Stadt-Recht gleich gelten, und in Erörterung der streitigen Sachen in acht genommen werden sollen. Nulla consuetudo Hamburgensis, nulla sententia praejudicans, nihilque aliud eorum in medium adstrui potest, ex quo vel unicum vestigium notaret, ipsum, qui hic loci se pro tutore gereret, ab omni obligatione, actione, et damni per malam administracionem dati reparatione solutum esse. Ergo, cum causus supra exceptus firmet regulam in casibus non exceptis, inconcussa nulloque dubio obnoxia perstabit veritas: standum esse juri Romano, statutis et consuetudinibus urbis contrariis deficientibus, etiam et vel maxime in materia protutelae et hinc enatae obligations; altissimum enim ubique est silentium.

a) Cit: epilogi verba continua.

§. VIII.

§. IX.

OBJECTIO REMOVETVR.

His positis videri saltem posset, in Hamburgenium republica prototorem non dari: si enim omnis tutor a judice est confirmandus, nemini integrum manebit dubitare, tutorne sit an secus. Accedit, quod omnibus et singulis interdictum a) sit; se administrandis bonis pupillaribus immiscere, quicunque praestitit's praefstandis tutorum albo inserti et judiciali autoritate administrationis facultatem naeti non fuerint. Verum esto, vt est, jure et probantibus statutis nostris tales minime existere debere; ipso tamen facto existere possunt, imo saepe numero existunt. Nulla enim lex tam sancta, nulla adeo est rigorosa, quae suos non habeat transgressores homines, quipe

Nitimus in vetitum semper, cupimusque negata.

Cum ergo facto ii quandoque, qui tutores non sunt, sive ignorantes sive scientes, bona pupillorum administrant; de facto quoque prototoris nomen et obligationem sortiantur est necesse.

a) Supra citat. art. 13.

§. X.

QVIBVS OCCVRRERE POSSIT PROTUTOR, ENARRANTVR CASVS.

Casus autem occurunt varii, quibus tertius non nemo in administrationem bonorum pupillarium, vel omni-

omnium vel aliquorum, irrepere, et pro tute ore vero se gerere possit. Hos casus VLPIANVS ipse a) generaliter discriminat, dum docet, eum pro tute ore gerere negotia, qui munere tutoris fungitur, in re im- puberis, sive putet, sive sciat, se tutorem non esse, finget tamen se esse. Nostrum jam est genericam hanc divisionem rationibus specialioribus expendere, et institutum praesens dilucidius reddere. Potest quis putare et credere se esse, quamvis non sit, tuto rem sive testamento sive lege constitutum, atque ita bona fide pupilli bona administrare, idque vel conniven tibus vel nescientibus tutoribus confirmatis vel confirmandis; et, quod caput est, porro ignorare potest, supra jam recensitam confirmationem judiciale cum annexis consuetam et necessariam esse. Potest etiam secundo quis scire, se non esse tuto rem, fingendo tam en & simulando se esse talem, tutoriam manum in administranda pupilli negotia injicere, sic mala sua fide vicinis, pupillo, ipsisque adeo tutoribus veris, si qui sunt, falso per spontaneam hanc administrationem ipso facto persuadere, ut pro tute ore ab omnibus suscipiatur; imo fingere et sumum insuper spirare potest, se vel esse confirmatum, vel se nescire, ejusmodi confirmationem sibi fore necessariam. Tertio accidere potest, ut pro tute ore aliquis se gerat, si a judice incom petente confirmatus sit. b) Etsi enim ille ex Germanicis legibus tutor verus non sit, cum quisque tutorum sit confirmandus auctoritate judiciali, locum tamen habere poterit protelae actio.

a) L. 15.

- a) L. I. pande&ct. de eo, qui pro fut.
b) Io. SCHILTER in exercit. 37. §. 185.

§. XI.

ET MAGIS ILLVSTRANTVR.

Qualiscunque horum casuum obveniat, quo quis tutorio munere fungitur, cum tamen tutor non est; obligabitur is nihilominus, et pupillus, per hanc functionem laetus, atque damni sic illati reparationem petens, in foro nostro certo certius audietur. Id non modo sperare sed etiam confidere audeo, argumento ab omnimoda paritate desumpto: Causa mercator Sempronii mercatoris absensis negotia gesserit non rogatus, et siue dolo siue culpa hac voluntaria negotiorum gestione damnum paraverit; ad damni hujus reparationem condemnabitur per citatum epilogum modo eo, quo jure communi condemnatur. Ergo nec minus pari cum jure Romano modo condemnabitur ad eandem reparationem Titius, si Seji impuberis bona non constitutus et non confirmatus tutor, vel conniventibus vel nescientibus veris et constitutis tutoribus, administraverit, hisque ja&eturam insigniorem intulerit.

§. XII.

QVÆ DE OBLIGATIONE TUTORIS IN STATVTIS LAV- DATIS DICTA SVNT, COMMODA RATIONE AD PROTVTOREM APPLICARI POSSVNT.

Dixi non minus protutorem condemnandum ob malam administrationem ad damni dati reparationem,

C

quam

quam negotiorum gestorem. Hoc assertum si adauxero et statuero: magis adhuc obligari protutorem prae negotiorum gestore, veritatem in legibus atque in ipsis adeo Statutis Hamburgensibus fundatam propugnabo. Major profecto in utroque jure favor apertissimis verbis exeritur erga impuberes horumque bona, quam erga absenteim puberem et maioris hominis facultates, idque naturae convenientissima ex ratione: hic enim variis, ille modo prorsus nullo seque suaque bona valet defendere. Qua anxietate et cura vere paterna inculcant seriam follicitudinem omnibus, qui impuberem aut minorenrem tuentur et moderantur. Pauca, ne mea unius autoritate id posuisse credas, in aprico fistam. a) Weiters sollen die Vormünder und Pfleger zuforderst fleißig acht haben, daß ihre Pflegkinder und unterjährige zu Gottesfurcht und ehrbahren Sitten erzogen, darzu in ehrlicher Uebung, zum Studiren, Kauff händeln, Handwercken oder andern Geschäftien nach Gelegenheit und Qualification ihrer Person, auch vermögen der Nahrung, angewiesen und gehalten werden. etc. Porro b) Ebenmäßig sollen auch die Vormünder, mit allen möglichen Fleiß, iibrer Pupillen Haab und Güter getreulich versorgen, bewahren, und in keinen Abgang kommen lassen, und was an Bahrsschafft vorhanden, zum besten an gewisse Zinse legen. etc. Accedit, quod laudata saepius Statuta antiquam Romae obligationem tutoribus olim impositam cum adjecta securitate, actione et pœna hodie adhuc sustentent. c) Würde nun ein Vormund befunden, daß er in den Gütern zu Schaden und Nachtheil gehandelt, derselbe sol nicht allein, auf Anklag und Begehrten der Mutter, oder anderer Verwandten, als verdächtig, der Vormund schafft

schafft entsetzt -- sondern darzu auch allen Schaden, so also durch seine Hinlässigkeit oder Versäumniß beweislich verursacht worden, zu erstatthen, und zu bessern schuldig seyn etc. Quae omnia ut eo firmiora perstant, judicialibus jurandi, cavendi et confirmandi formulis sunt munita. Cum vero his solennitatibus protutor (praeter, imo contra leges patrias) suo se facto subducat, idem tamen, quod verus tutor ageret vel agere deberet, agat; eadem quoque, qua verus tutor, tenebitur obligatione, et Statuta nostra juris communis dispositionem defuper sustinebunt, imo eam se sustinere sponte-
nent.

- a) Art. 15. cit. t.
- b) Art. 16. t. ejusd.
- c) Art. 19. ibid.

§. XIII.

PROTVTOR DIFFERT A NEGOTIORVM GESTORE.

Firmat intentionem nostram munus tutoris et protutoris natura idem, quantumvis saepe in administrandi cupiditate magna interveniat diversitas. Illud eandem generat obligationem; haec generatam in protutore intendit potius, quam remittit. Tutor namque ad administrationem cogi potest, et quandoque cogitur, dum e diametro in eandem functionem ultro se intrudit protutor. Fortius ergo obligabitur spontaneus prae cogendo et coacto administratore; nec prior de obligationis et reparationis onere queratur; liquidem expedit, ut

Hoc portet leviter, quod portat quisque libenter.
 Quibus praemissis, responderi poterit, utrum negotiorum gestor et protutor plane convenient? Negantium sententiam sequor. Negotiorum gestor vel latiori, vel angustiori accipitur significatu. Si illum putas, omnino protutor recte dicitur negotiorum gestor, ita, ut omnem protutorem appellare negotiorum gestorem, at non cuilibet negotiorum gestori nomen tribuere possis protutoris. Qua ratione, si protutor se obtrusifer tutelae, eadem diligentiam ac negotiorum gestor, praeflare tenetur. Inde non omni ratione convenio cum acutissimo I^{CTO} I. H. BOEHMERO, a) qui, negotiorum actionem majorem diligentiae praestationem desiderare, quam actionem protutelae, contendit. Si vero ponas angustiorem significationem negotiorum gestoris, hic a protutore differt. b) Protutoris enim bona pupillo tacite oppignorata sunt, quod fecus in negotiorum gestore.

- a) Doctr. de actionibus Sect. 2. cap. 6. §. 20. lit. s.
 b) L. 4. C. qui dare tutores.

§. XIV.

NEC STATVTIS HAMBVRGENSIEVS NOMEN PROTUTORIS PLANE ADVERSATVR.

Sat jam sit in dubio scripsisse, et argumenta contra rubrum nostrum adstruenda removisse. Nunc retraecto velo adversario cuidam nuper glorianti ac insulstanti in faciem dicendum, statutis Hamburgensibus non ignotum esse protutoris nomen et proterviam, in iisque de-

determinatam reperiri obligationem, et hypothecae legem et constitutionem; imo insuper poenae arbitrariae comminationem esse appositam. Haec singula apertis si demonstravero documentis, credo fore, ut cordatorum quisque fateatur, me fronti dissertationis appensae pollicitationi ex integro satisfecisse.

§. XV.

ET IN SPECIE COMMONSTRATVR.

Protutoris nomen et obligationem habet Statutum vetus: a) — — Wor oock jemandt mede unmündigen Lüden Sacke handelte alse ebre Vormündere, de doch neen Vormunder wäre, iß er da solck Handel Schaden effte Nadehl inbringet, de schall he fulven dragen, unde nicht das Wedderpart edder de Unmündige, des he sick annimt hefft vermechriget. Sique plenius quis convinci desiderat, is adjectam margini notam legat. b) Wer als Vormund die Sachen der Unmündigen betreibet, der kein Vormund ist, der muß allen daher rührenden Schaden allein tragen. Certum igitur indubitatumque est, dari aut faltem hic dari posse protutores, hosque ad omnne damnum sua ex administratione illatum, teneri et obligari.

a) Hamburger Stadt-Buch de anno 1292. oder vielmehr 1497.
litera D, §. 5.

b) Adiecta h. §. margini glossa in thesauro J. Provinc. et Statut. ill. Germ. Band I. Abhandl. I. pag. 650. & 651.

§. XVI.

IISDEM STATVTIS NON REPVGNAT PROTUTORVM
TACITA HYPOTHECA IN FAVOREM
PUPILLORVM.

Bona vero prototorum tacita hypotheca pupillis ipso etiam facto devincta esse, adductis Statutis convenienter luculenter evinco. Ostendi supra §. V. tutorum bona ex Statut. Hamburgens. Part. III. t. 6. art. 13. hypotheca onerari. Orditur hic articulus sequentem in modum: *Ferner sol kein Vormund, Vorsorger, oder Verwalter etc. quod latine aliter cum verisimilitudine vix reddi poterit ac: porro nullus tutor, curator, aut qui pro tutore vel curatore se gereret etc. Hinc consequens est, quod prototoris facultates ea ratione secuntati et indemnitatii pupillorum servire debeant, qua tutoris. Confirmat sententiam meam IO. IOACH. MÜLLERVS, I. V. D. et quondam in Jud. Inf. Hamb. Actuarius, docens a) teneri tutores jure nostro sub hypotheca expressa bonorum ob insertas juramenti formulae voces: bey Verpfändung seiner Haab und Güter: Et in continentii sciscitans: quorsum ergo hypotheca tacita? Habebit, inquit, usum in prototoribus et qui pro curatorkibus administrant. Quid hac doctrina clarius, et quidem doctrina viri de patria optime meriti, hujusque iurium maxime gnari? Jurant, ait, tutores veri, se bona pupillorum commissorum candide administrare velle, et, ne metus subsit aut periculum, sua ipsorum bona hypothecae legi subjecere; sed quum ita jurant, haec*

haec hypotheca expressa potius quam tacita dicitur. Contra autem protutores cum non jurent, in tacitam saltem hypothecam consentiunt, et re ipsa horum bona tacite pupillis sunt oppignorata.

- a) In suis annotationibus Mscr. ad Statut. Hamburgenf. Part. III. t. 6. art. 13. im Band I. Abhandlung 2. pag. 817. recensiti thesauri.

§. XVII.

QVOD CONTINVATVR.

Ne tamen de obligatione varia lector somniet, quum variam legerit adstrictam in bonis tutoris et protutoris hypothecam, perpendat, eundem jure nostro tacitam hypothecam, quem facit expressa, habere effectum. Ita mecum sentiunt ipsa Statuta Hamburgenfia. a) Ebenmä^ßig auch, wenn ein Vormund oder Vorsorger, seiner Pflegkinder Güter in Verwaltung hat, so seyn desselben Haab und Güter den Pflegkindern zu alle demjenigen, was er ihnen obgesagter Verwaltungen wegen zu ihun verpflichtet, ob er gleich dieselbe anfangs ausdrücklich nicht verpfändet hätte, wie doch vermöge nachgesetzter unserer Ordnung im 3. Theil tit. 6. von Vormund- und Pflegschafften art. 13. so hinfüro beschehen sol, stillschweigend verbunden.

a) Stat. Hamb. part. 2. tit. 4. art. 15.

§. XVIII.

§. XVIII.

MAIOR FAVOR PROTUTORI QVAM TUTORI NON
PRAESVMITVR.

Denique protutori nullum in Statutis Hamburgen-
sibus favorem praesumi posse, toties adducti a nobis
articuli vetantes, ne quis sine magistratus confirmatione
tutelam affectet, sat superque evineunt. Ratio, cur
nemini liceat sine confirmatione praevia tutorum munus
exercere, haec sola est: ne scilicet pupillorum bona
quidpiam capiant detrimenti; non ut protutor ab obli-
gatione quadam liberetur. Sic ordinatio imperii Fran-
cfurtana a) sancit; sic jus Lubecense b) judicat; sic
ille noster sancitum et judicatum Hamburgi quoque
prodidit, c) quod sine senatus confirmatione se tutelae
immiscens puniatur; non autem, quod ab ulla obliga-
tione solvatur.

a) *Reichs-Policey Ordnung de anno 1548. und 1577. tit. 32.*

b) L. I. t. 7. art. 2.

c) JACOBVS BLOCK in J. Civ. ac Can. cum Statutt. Hamb. dif-
ferentiis, diff. 92.

§. XIX.

Atque haec scripsisse sufficiat de prototoris obli-
gatione ex jure Romano per Statuta Hamburgensia
nunquam abrogata; ne finis propositi et consilii mei
limites excedere videar. Favente Dei Ter Optimi
Maximi clementia caetera subinde, quae ad hoc ar-
gumentum adhuc pertinent, forsan alio tempore publici
juris faciam.

CO-

COROLLARIA.

I.

Principium rationis sufficientis et contradictionis rectius dicuntur media, quam principia omnis cognitionis humanae prima. Sensatio enim est principium omnis cognitionis humanae primum.

II.

Datur bellum utrinque justum.

III.

A vero alienum est, jus et obligationem semper esse correlata.

IV.

Qui ob verba Pauli: καὶ ὀλοκληρὸν ἡμῶν τὸ πνεῦμα,
καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα ἀμεμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ
τῆς κυρίου ἡμῶν Χριστοῦ τηρεῖται: et integer ve-
ster spiritus, et anima, et corpus inculpate,
in adventum Domini nostri Iesu Christi con-
ser-

*ferventur, Epist. ad Thessal. I. cap. 5. v. 23.
coll. Luc. cap. I. v. 46. 47. homini tres par-
tes adscribit, nos non habebit dissentientes.*

V.

*Religio naturalis et revelata sibi non sunt coordi-
natae, sed subordinatae.*

VI.

*Maturus foetus servandae matris causa est occi-
dendus: quare abortus accelerandus est, ut
mater grava a gravi morbo et morte libe-
retur.*

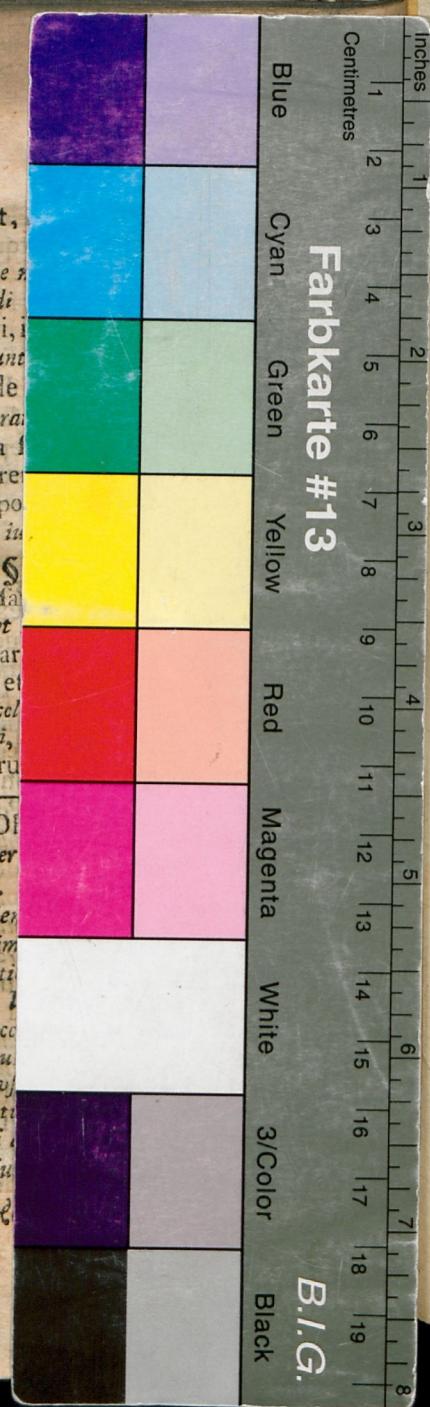
III

VII.

*Consultius est personis ad melancholiam et mania-
m ex hereditatis vitio dispositis matrimonii
um interdicere quam permittere.*

(x225 7030)

3,83
518 4
1768, 1.

DISSERTATIO IURIDICA IN AVGVRALIS
DE
PROTUTORIS OBLIGATIONE
EX IURE ROMANO
PER STATVTA HAMBVRGENSIA
NVNQVM ABROGATA

QVAM
RECTORE ACADEMIAE MAGNIFICENTISSIMO
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO
DOMINO

F R I D E R I C O II.

HASSIAE LANDGRAVIO PRINCIPE HERSELDIAE COMITE
CAT: MELIBOCI DECIAE ZIEGENHAINAE NIDDAE
SCHAVENBVRGI HANOVIAE
AC RELIQUA

P R A E S I D E
IOANNE NICOLAO MOECKERT

PHILOSOPHIAE ET IURIVM DOCTORE EORVMQUE ET MORALIVM
PROFESSORE PVBL. ORD. H. T. FACVLATATIS IURIDICAE
DECANO

DIE IIII IULII c. B CC LXVIII

P R O
CAPESSENDA IN VTROQVE IURE LICENTIA

PVBLICE PROPVGANDAM SCRIPSIT

AVGVSTVS FRIDERICVS LODDE

SERENISS. AC REVERENDISS. EPISCOPI LVBECKENSIS CANCELLARIAE ADSESSOR
ET IN CVRIA HAMBVRGENSI ADVOCATVS.

RINTELII
STANNO I. G. ENAX, ACADEMIAE A TYPIS.

B.I.G.

